

DEN TRADISJONELLE LATINSKE MESSEN

28. AUGUST 2011
ST JOSEPH KIRKE

11. SØNDAG ETTER PINSE

UNDER INNGANGSPROSESJONEN:

Vi elsker vår kirke, den gamle, den trofaste, hellige mor, som vil i sin helligdom samle hver sjel som på Frelseren tror. Vi elsker dens eldgamle minner som lever mens slektene svinner. Vi elsker de bånd som oss binder, til sjelens vokter på jord.

Vi elsker vår Kirke som døptes i treng-selens bloddåp og ild, hvis frihet i lenkene kjøptes, hvis fred ble i fengslene til – den Kirke, hvis liv er et under som vokser i trengselens stunder. Vi elsker de blodige vunder som brentes i kvidenes ild.

Vi elsker vår Kirke, hvis krone er torner fra Golgatas jord. Det evige Rom er dens trone, dens scepter er sannhetens ord. I trengselens stormnetter sorte mot helvedes rasende porte dens brudgom som aldri er borte beskytter sin Kirke på jord.

ASPERGES ME synges
Asperges me, Domine, hyssopo et mundabor, Lavabis me, et super nivem dealbabor. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam.

INNGANGSVERS:

Deus in loco santo suo: Deus, qui inhabitare facit unánimes in domo: ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ. (Ps.) Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus et fúgiánt, qui odérunt eum, a fácie ejus. - Gud er på sitt hellige sted, Gud som lar dem bo i samme hus som har samme sinnelag; han vil gi sitt folk kraft og styrke. Gud reise seg, og hans fiender skal spredes, og de som hater ham, skal rømme for hans åsyn. Ære være ...

KYRIE og GLORIA
fra MESSE 11
(Salmeboken nr. 11)

KOLLEKTBØNN:

Omnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ et mérita súpplicum excédis et vota: effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimittas quæ consciéntia méruit, et adjícias quod orátio non præsumé. Per Dóminum nostrum ...

Allmektige evige Gud, du som i overfloden av din faderkjærlighet gir dem som ber, langt mer enn de

fortjener og ønsker, la din miskunn strømme ut over oss, så du tar bort det som vår samvittighet frykter, og gir det som bønnen ikke våger å be om. Ved vår Herre ...

LESNING: 1. Kor. 15, 1-10

Fratres, Notum vobis fáció

Evangélium, quod prædicávi vobis, quod et accepístis, in quo et státis, per quod et salvámini qua ratióne prædicáverim vobis, si tenétis, nisi frustra credidístis. Trádídi enim vobis, in primis quod et accépi:

quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris secúndum

Scriptúras: et quia sepúltus est, et quia resurréxit tértia die secúndum

Scriptúras: - Brødre, jeg kunngjør dere det Evangelium som jeg har forkynt for dere, som dere har tatt imot, og som dere står fast i, som dere blir salige ved, såfremt dere holder fast ved det slik som jeg har forkynt det for dere, dersom dere ikke har trodd forgjeves. For jeg har framfor alt overgitt dere hva jeg har fått: at Kristus er død for våre synder etter skriftene, at han ble gravlagt, at han sto opp den tredje dag etter skriftene, og at han ble sett av Kefas og deretter av de elleve. Så ble han sett av mer enn fem hundre brødre på en gang; noen av dem lever enda, men noen er døde. Siden ble han sett av Jakob, og så av alle apostlene. Men sist av alle har han også vist seg

for meg, det ufullbårne foster. For jeg er den ringeste av apostlene og ikke verdig til å kalles en apostel fordi jeg har forfulgt Guds Kirke. Men ved Guds nåde er jeg det jeg er, og hans nåde er ikke blitt uten frukt i meg.

GRADUALE:

In Deo sperávit cor meum, et adjútus sum: et reflóruit caro mea: et ex voluntáte mea confitébor illi. Ad te, Dómine, clamávi. Deus meus, ne síleas: ne discédas a me. - Til Gud satte mitt hjerte sin lit, og jeg fikk hjelp, og mitt kjød blomstret på nytt, og av hele min sjel vil jeg prise ham. Til deg, Herre, roper jeg; min Gud, svar meg dog og forlat meg ikke.

ALLELUJA:

Allelúja, allelúja. Exsultáte Deo, adjutóri nosro: jubiláte deo Jacob, súmite psalmum jucundáúm cum cíthara. Allelúja. - Alleluja, alleluja. (Salme 80, 2-3) Syng med glede for Gud, vår hjelper, syng med jubel for Jakobs Gud. Stem i den glade salme med citarspill. Alleluja.

EVANGELIUM: Markus 7, 31-37

In illo témpore: Exiens Jesus de finibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ inter médios fines Decapóleos. Et addúcant ei surdum et mutum, et deprecántur eum, ut impónat illi manum. Et apprehéndens eum de turba seórsum, misit dígitos suos in aurículas ejus: et éxspuens, tétigit linguam ejus: et suspíciens in cælum, ingémuit, et ait

illi: Ephpheta, quod est, adaperire. Et statim apértæ sunt aures ejus, et solútum est vínculum linguæ ejus, et loquebátur recte. Et præcépít illis, ne cui dicerent. Quanto autem eis præcipiébat, tanto magís plus prædicábant: et eo ámplius admirabántur, dicéntes: Bene ómnia fecit: et surdos fecit audíre, et mutos loqui. - På den tid gikk Jesus atter bort fra landet om Tyrus og kom gjennom Sidon til Galilea-sjøen gjennom landetom Dekapolis. Og de førte en døvstum til ham og ba ham om han ville legge hendene på ham. Og han tok ham til side bort fra folket, stakk sine fingrer i hans ører, spyttet og rørte ved hans tunge og så opp mot himmelen, sukket og sa til ham: "Effetha," det er: Lukk deg opp. Og straks åpnet ørene hans seg, og tungebåndet løsnet, og han talte rent. Og han forbød dem å si det til noen. Men jo mer han forbød dem det, dess mer kunngjorde de det, og dess mer undret de seg og sa: "Han har gjort alt vel; de døde gir i han hørsel og de målløse mæle."

PREKEN – *først synges:*

Veni, creator Spiritus, mentes tuorum visita, imple superna gratia, quæ tu creasti pectora.

Qui diceris Paraclitus, altissimi donum Dei, fons vivus, ignis, caritas et spiritalis unctio.

CREDO I – Salmebok nr 21

OFFERTORIUM:

Exaltábo te, Dómine, quoniam suscepísti me: nec delectásti inimícos meos super me, Dómine, clamávi ad te, et sanásti me. - Høyt vil jeg love deg, Herre; for du har tatt deg av meg og ikke latt mine fiender glede seg over meg. Herre, jeg ropte til deg, og du gjorde meg frisk.

PREFASJON (*for Hl. treenighet*)

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper, et ubique gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus. Qui cum unigenito Filio tuo, et Spiritu Sancto, unus es Deus, unus es Dominus: non in unius singularitate personæ, sed in unius Trinitate substantiæ. Quod enim de tua gloria, revelante te, credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu Sancto, sine differentia discretionis sentimus. Ut in confessione veræ, sempiternæque Deitatis, et in personis proprietas, et in essentia unitas, et in maiestate adoretur æqualitas. Quam laudant Angeli atque Archangeli, Cherubim quoque ac Seraphim: qui non cessant clamare quotidie, una voce dicentes:
- I sannhet verdig og rett er det, riktig og gagnlig at vi alltid og overalt takker deg hellige Herre, allmektige Fader, evige Gud. Du som med din enbårne Sønn og den Hellige Ånd er én Gud og én Herre, ikke i én persons

enhet, men i det ene vesens
treenighet. For det vi etter din
åpenbaring tror om din herlighet, det
tror vi også om din Sønn, det samme
tror vi om den Hellige Ånd uten noen
skillende ulikhet: så vi med
bekjennelsen av den sanne og evige
guddom tilber det særpregede i
personene, enheten i vesen og
likheten i majestet. Og den prises av
engler og erkeengler, av kjeruber og
serafer som ikke holder opp med
daglig å rope med én røst, idet de
istemmer:

SANCTUS og AGNUS DEI - nr. 11

(Man kneler under Sanctus,
kanon, Fadervår og kommunion.)

KOMMUNIONSVERS:

**Honóra Dóminum de tua substántia,
et de primítiis frugum tuárum: et
implebúntur hórrea tua saturitáte, et
vino torcuina redundábunt.** - Gi
Herren æresoffer av din eiendom og
av førstegrøden av din avling; da skal
dine lader bli rikelig fylt og persene
dine renne over med vin.

BØNN ETTER KOMMUNION:

**Sentiámus quæsumus Dómine, tui
perceptióne sacraménti, subsídium
mentis et córporis: ut in utróque
salváti, cæléstis remédii plentitúdine
gloriémur. Per Dóminum nostrum ...**
- Herre, vi ber deg: La oss ved

mottagelsen av ditt sakrament kjenne
hjelp for sjel og legeme, så vi, når
begge er frelst, kan prise oss
lykkelige ved den fulle kraft i det
himmelske legemiddel. Ved vår
Herre ...

ITE MISSA EST – fra messe 11

VELSIGNELSE

DET SISTE EVANGELIUM

Salve Regina, mater misericordiæ,
vita, dulcedo, et spes nostra, salve.
Ad te clamamus, exules filiii Hevæ.
Ad te suspiramus, gementes et flentes
in hac lacrimarum valle. Eia ergo,
Advocata nostra, illus tuos miseri-
cordes oculos ad nos converte. Et
Iesum, benedictum fructum ventris
tui, nobis post hoc exilium ostende.
O Clemens, O pia, O dulcis Virgo
Maria.

POSTLUDIUM

Neste TLM er søndag 11. september
kl 19.00 – 13. søndag etter pinse.